



DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 24 sierpnia 1959 r.

Nr 47

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

287 — z dnia 29 lipca 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu 547

ROZPORZĄDZENIA:

- 288 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1959 r. w sprawie uposażenia pracowników oddziałów terenowych Centralnego Biura Wystaw Artystycznych 549
- 289 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1959 r. w sprawie uposażenia pracowników parków kultury i ośrodków wczasowych podporządkowanych Wydziałowi Kultury Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie 550
- 290 — Ministra Finansów z dnia 7 sierpnia 1959 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób trudniących się wędzeniem ryb 552
- 291 — Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 6 sierpnia 1959 r. w sprawie warunków i trybu dopuszczenia do studiów w szkołach wyższych podległych Ministrowi Szkolnictwa Wyższego osób, które przerwały studia na drugim lub wyższym roku studiów 554

287

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 lipca 1959 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu,

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 13, poz. 74) oraz art. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy przedsiębiorstw przemysłowych podporządkowanych Zjednoczeniu Przemysłu Cukrowniczego.

§ 2. Przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1, dokonują odpisów na fundusz zakładowy na zasadach i według stawek podanych w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Łączna kwota wypłat na cele, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 13, poz. 74), nie może przekraczać w jednostkach wymienionych w § 1 — 6% osobowego funduszu płac wykonanego przez przedsiębiorstwo w roku 1959.

§ 4. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu może w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić przedsiębiorstwu, o których mowa w rozporządzeniu, na zaliczenie na fundusz zakładowy całkowitego zysku osiąganego z produkcji ubocznej określonego rodzaju artykułów.

§ 5. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 6. W przedsiębiorstwach objętych przepisami niniejszego rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1959 r. (poz. 287).

ODPISY NA FUNDUSZ ZAKŁADOWY W PRZEDSIĘBIORSTWACH PODPORZĄDKOWANYCH ZJEDNOCZENIU PRZEMYSŁU CUKROWNICZEGO

I. Odpis zasadniczy.

1. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy według stawek niżej podanych, w zależności od stopnia wykonania produkcji cukru z buraków pochodzących z własnej kontraktacji.

2. Wskaźnik wyjściowy produkcji cukru dla celów funduszu zakładowego wynosi dla przemysłu cukrowniczego na rok 1959 — 1.095 tys. tonn cukru.

3. Tabela stawek odpisów na fundusz zakładowy:

Za wykonanie produkcji w stosunku do wskaźnika wyjściowego produkcji ustalonego przez Zjednoczenie	Wysokość stawki procentowej od skorygowanego planowanego rocznego osobowego funduszu płac	
	od produkcji cukru z własnych buraków we własnej cukrowni	od produkcji cukru z buraków oddanych do przerobu innym cukrowniom
1	2	3
od 95% wykonania	2,0	1,7
96% „	2,2	1,9
97% „	2,4	2,1
98% „	2,6	2,3
99% „	2,8	2,5
100% „	3,0	2,7
101% „	3,6	3,2
102% „	4,2	3,7
103% „	4,8	4,2
104% „	5,4	4,7
105% „	6,0	5,2
106% „	6,5	5,6
107% „	7,0	6,0
108% „	7,5	6,4
109% „	8,0	6,8
110% „	8,5	7,2
111% „	8,9	7,5
112% „	9,3	7,8
113% „	9,7	8,1
114% „	10,1	8,4
115% „	10,5	8,7

Za wykonanie produkcji powyżej 115% za każdy 1% zwiększa się stawkę o 0,2% skorygowanego planowanego rocznego osobowego funduszu płac.

4. Procent wykonania produkcji oblicza się w stosunku do wskaźnika wyjściowego, obejmującego łącznie produkcję cukru z własnych buraków przerobionych w danym zakładzie, jak i z buraków odstąpionych przez zakład innym zakładem. Ilość cukru z buraków oddanych do przerobu innym cukrowniom oblicza się według średniej wydajności cukru z 1 q buraków w cukrowni oddającej buraki z okresu od początku kampanii do drugiej dekady grudnia włącznie.

5. Podane w ust. 3 w rubryce 2 stawki stosuje się do takiej części skorygowanego planowanego rocznego osobowego

wego funduszu płac przedsiębiorstwa, jaka odpowiada stosunkowi produkcji cukru z własnych buraków (pochodzących z własnej kontraktacji) przerobionych w danym przedsiębiorstwie do ogólnej ilości cukru z buraków pochodzących z własnej kontraktacji. Podane w ust. 3 w rubryce 3 stawki stosuje się do takiej części skorygowanego planowanego rocznego osobowego funduszu płac, jaka odpowiada stosunkowi produkcji cukru z buraków własnych oddanych do przerobu innym przedsiębiorstwom do ogólnej produkcji cukru z buraków pochodzących z własnej kontraktacji.

6. Na wniosek dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Cukrowniczego w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Cukrowniczego Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu może przyznać przedsiębiorstwu, które wykonało z przyczyn od niego niezależnych produkcję cukru poniżej 95% wskaźnika wyjściowego, odpis zasadniczy do wysokości maksymalnej 2% skorygowanego planowanego rocznego osobowego funduszu płac na rok 1959 — pod warunkiem, że przedsiębiorstwo mimo niewykonania wskaźnika produkcji zachowało właściwą gospodarność i nie pogorszyło podstawowych wskaźników techniczno-ekonomicznych w warunkach porównywalnych.

7. Łączna kwota skorygowanych planowanych rocznych osobowych funduszy płac poszczególnych przedsiębiorstw nie może być wyższa od globalnego limitu rocznego osobowego funduszu płac zatwierdzonego dla przemysłu cukrowniczego na rok 1959.

II. Odpisy dodatkowe.

Na odpisy dodatkowe przeznaczają się:

- 1) za każdą tonnę cukru wyprodukowanego z buraków otrzymanych z innych przedsiębiorstw według stawki w granicach od 25 do 40 zł, ustalonej przez dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Cukrowniczego;
- 2) za każdą tonnę cukru wyprodukowanego z tzw. „końcówek buraków” 50 zł — w przedsiębiorstwach wyznaczonych do przerabiania „końcówek buraków”;
- 3) za każdą tonnę cukru białego z przebielenia cukru surowego i żółtych mączek po 20 zł;
- 4) za każdą tonnę cukru kryształu rafinowanego typu FG po 40 zł — w przedsiębiorstwach nie posiadających rafinerii;
- 5) za każdą tonnę cukru kryształu rafinowanego typów KS, KG, KN po 30 zł — w przedsiębiorstwach nie posiadających rafinerii;
- 6) a) 30% osiągniętych w 1959 r. oszczędności na kosztach własnych całej produkcji, obliczonych w oparciu o jednostkowe koszty 1958 r. i 1959 r. — pomniejszone o wartość wykupową surowca i koszty sprzedaży; przy wyliczaniu kwoty oszczędności na kosztach własnych produkcji — koszty 1959 r. koryguje się o sumy wynikające z wprowadzonych w stosunku do roku 1958 zmian w zakresie cen sprzedawanych półfabrykatów (cukrów żółtych) w obrocie między przedsiębiorstwami przemysłu cukrowniczego oraz stosow-

nie do art. 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74),

b) ponadto — 30% osiągniętych w 1959 r. oszczędności z tytułu obniżenia normy manka surowca ustalonej przez Zjednoczenie; oszczędności wynikające z ewentualnej superaty na burakach wyłącza się z obliczenia oszczędności;

7) za jakość cukru białego kryształu zwykłego przy uzyskaniu zabarwienia:

poniżej 0,7° do 0,6°	Stammera	— 2 zł za każdą tonnę
" 0,6° " 0,5°	"	— 4 zł " " "
" 0,5° " 0,4°	"	— 6 zł " " "
" 0,4°	"	— 8 zł " " "

8) za jakość cukru surowego przeliczonego według RdT przy uzyskaniu:

powyżej 93,5° do 94°	RdT	— 2 zł za każdą tonnę
" 94,0°	"	— 5 zł " " "

9) 50% osiągniętego zysku po potrąceniu ewentualnego podatku obrotowego od zrealizowanych, nie planowanych usług nieprzemysłowych, takich jak suszenie zboża, rzepaku i zielonek, tarcie drzewa itp., oraz od pozaplanowej produkcji dodatkowej zatwierdzonej przez Zjednoczenie Przemysłu Cukrowniczego;

10) 50% kwoty zrealizowanych specjalnych narzutów (premi) do cen wyrobów eksportowych (o ile nie zostaną wydane odrębne przepisy regulujące tryb i zasady tworzenia i podziału specjalnych funduszy - premii eksportowych).

III. Zmniejszenia odpisów na fundusz zakładowy.

Łączną kwotę wyliczonych według wyżej podanych zasad odpisów zasadniczych i dodatkowych na fundusz zakładowy pomniejsza się w przypadku:

1) gorszej jakości cukru kryształu zwykłego przy uzyskaniu stopnia zabarwienia:

powyżej 1° do 1,2°	Stammera	— o 2 zł za każdą tonnę
" 1,2°	"	— o 4 zł " " "

2) gorszej jakości cukru surowego, wyliczonego według RdT poniżej 93° RdT o 3 zł za każdą tonnę cukru,

3) o 30% kwoty przekroczenia kosztów własnych wytwarzania w stosunku do 1958 r., obliczonego w myśl zasad podanych w rozdziale II pkt 6 lit. a) i b).

IV. Odpisy na fundusz zakładowy w kombinatach i suszarniach.

1. W Wytwórni Alkoholu Bezwodnego i w Rafinerii Soli Potasowych Cukrowni Chełmża, w Wytwórniach: Rozpuszczalników i Cytrynianu Wapnia oraz w Warsztatach Mechanicznych Cukrowni Racibórz, jak również w Wytwórni Rozpuszczalników Cukrowni Przeworsk — odpis zasadniczy na fundusz zakładowy oblicza się w sposób analogiczny jak

w cukrowniach, tj. w stosunku do wykonania wskaźnika produkcji.

2. Odpisy dodatkowe za osiągnięte oszczędności oraz zmniejszenie odpisów za przekroczenie kosztów własnych wytwarzania oblicza się w wyżej wymienionych zakładach analogicznie jak w cukrowniach, natomiast odrębnie za jakość wytwarzanych wyrobów:

1) za jakość spirytusu rektyfikowanego WAB przy utrzymaniu próby Langa powyżej 22 minut — 5 zł za każde 1.000 litrów;

2) za jakość potażu kalcynowanego RSP przy produkcji o zawartości KCl poniżej 3,4% — 5 zł za każdą tonnę;

3) za jakość rozpuszczalników według metody ustalonej przez Zjednoczenie — po 20 zł za każdą tonnę;

4) za jakość cytrynianu wapnia przy utrzymaniu wilgotności w granicach normy ustalonej przez Zjednoczenie Przemysłu Cukrowniczego — po 20 zł za każdą tonnę.

3. W razie osiągnięcia gorszej jakości produkcji w stosunku do norm wyżej wymienionych fundusz zakładowy pomniejsza się:

1) za jakość spirytusu rektyfikowanego WAB przy utrzymaniu próby Langa poniżej 22 minut — o 2 zł za każde 1.000 litrów;

2) za jakość potażu kalcynowanego RSP, jeżeli zawartość KCl w potażu utrzymuje się powyżej 3,4% — o 2,5 zł za każdą tonnę;

3) za jakość rozpuszczalników w stosunku do ustalonej normy — o 10 zł za każdą tonnę.

4. Suszarnie dokonują odpisów na fundusz zakładowy:

1) odpisu zasadniczego w sposób analogiczny jak w cukrowniach, w zależności od wykonania produkcji w stosunku do ustalonego przez Zjednoczenie wskaźnika produkcji, przy zastosowaniu stawek podanych w tabeli (rozdz. I ust. 3);

2) odpisów dodatkowych:

a) za każdą tonnę wyprodukowanego suszu z korzenia cykorii i buraka otrzymanych od innych cukrowni — 15 zł,

b) za jakość produkcji — 5 zł za każdą tonnę suszu cykorii I kategorii,

c) za osiągnięte oszczędności (zmniejszenie odpisów z tytułu przekroczenia kosztów) analogicznie jak w cukrowniach,

d) 50% osiągniętego zysku po potrąceniu ewentualnego podatku obrotowego od zrealizowanych, nie planowanych usług nieprzemysłowych oraz od pozaplanowej produkcji dodatkowej zatwierdzonej przez Zjednoczenie.

5. W Wytwórni Noży Dyfuzyjnych we Włochach odpisy na fundusz zakładowy oblicza się zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu (Dz. U. Nr 20, poz. 124).

288

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 12 sierpnia 1959 r.

w sprawie uposażenia pracowników oddziałów terenowych Centralnego Biura Wystaw Artystycznych.

Na podstawie § 1 ust. 3 oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 33, poz. 149) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 33, poz. 149) stosuje się odpowiednio do pracowników oddziałów terenowych Centralnego Biura Wystaw Artystycznych.